

ved de fælles grænser bliver det muligt at frigøre ressourcer, som i stedet kan sættes ind over for den grænseoverskridende kriminalitet. Rejsefriheden er ikke noget nyt, er ikke en ny målsætning. Vi kender den allerede fra EU-samarbejdet, hvor målsætningen har været indskrevet i traktaten siden 1986.

Rejsefrihed er heller ikke noget nyt begreb for os i de nordiske lande, hvor vi som nordiske statsborgere gennem lang tid frit har kunnet bevæge os mellem de nordiske lande. Rejsefriheden er udtryk for en positiv udvikling i Europa, der skaber grundlag for større menneskelige og økonomiske muligheder, og som øger den gensidige accept og forståelse. De dage er ovre, hvor et enkelt land blot kan isolere sig, vælge at stå alene, vælge at lukke sine grænser.

Men rejsefriheden har også en anden side. Som det er i dag, er det illusorisk at tro, at Danmark kan have en fuldt ud effektiv kontrol på grænsen til vore nærmeste nabolande, og at den traditionelle grænsekontrol udgør et effektivt middel i kampen mod grænseoverskridende kriminalitet. Med den massive trafik over den dansk-tyske landegrænse siger det sig selv, at en fuldstændig og systematisk kontrol af så mange køretøjer og mennesker ikke er praktisk mulig. I stedet for at bruge tid og mandskab på at kontrollere, om tyskere, der skal på ferie i Danmark, har husket deres pas, bør vi i højere grad sætte ind over for de kriminelle og over for menneskesmugling og illegal indvandring, og i stedet for at fokusere på grænseovergangene, bør vi i endnu større udstrækning sprede politiets indsats ud over hele grænseområdet. Det gælder særligt, når vi ser på de positive erfaringer, vi har haft med den såkaldte baglandspatrulje nede i grænselandet mellem Danmark og Tyskland.

En fjernelse af den systematiske personkontrol på selve grænsen betyder ikke, at grænsen forsvinder, for grænsen ligger fuldstændig fast. Det betyder heller ikke, at kontrollen i grænseområdet ophører; tværtimod vil kontrollen i grænseområdet blive endnu mere målrettet og koordineret, og vi vil fortsat kunne genindføre den systematiske personkontrol, hvis situationen gør det nødvendigt.

Danmark forventes i løbet af år 2000 at indtræde i det praktiske Schengensamarbejde, og dermed fjernes den systematiske personkontrol på grænsen til bl.a. Tyskland. Det forberedende arbejde er i fuld gang, og i maj måned fremlag-

de regeringen en handlingsplan for den fremtidige kontrol i grænseområdet.

Planen er at styrke den eksisterende patruljering i grænseområdet, der har vist sig at være et effektivt middel i indsatsen mod menneskesmugling og illegal indvandring. De ca. 80 politifolk, der i dag er beskæftiget med sædvanlig paskontrol ved landegrænsen til Tyskland, vil blive overført til den patruljevirkosomhed. Dermed etableres der i grænseområdet en stor politienhed på ca. 130 mand.

Kontrolindsatsen i grænseområdet vil bygge på et tæt samarbejde mellem berørte myndigheder her i landet og syd for grænsen. Det tætte samarbejde skal sikre, at der straks kan sættes ind, når der foreligger konkret mistanke om ulovligheder. De eksisterende bygninger ved grænsen vil blive bevaret som base for den styrkede indsats og som center for den koordinerede overvågning i grænseområdet, der foretages af forskellige myndigheder. Med regeringens handlingsplan er der lagt op til, at vi i grænseområdet iværksætter en mere koordineret og målrettet kontrol end den traditionelle grænsekontrol. Dermed sikrer vi også, at kontrolindsatsen bliver mere tidssvarende og effektiv.

Jeg vil nu vende mig til det andet hovedelement i Schengensamarbejdet, nemlig det styrkede samarbejde om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Vi må se i øjnene, at også kriminaliteten i højere grad bliver grænseoverskridende, og at det ofte er internationalt organiserede kriminelle netværk, der står bag f.eks. narkotikakriminalitet og menneskesmuglinger. Alene ved et samarbejde over grænserne kan vi gøre os forhåbning om at dæmme op for denne udvikling, og med Schengenkonventionen er der lagt op til en styrkelse af det grænseoverskridende samarbejde. Det skal først og fremmest ske ved, at der etableres tæt kontakt mellem politimyndighederne på tværs af grænserne.

På to områder giver Schengenkonventionen mulighed for egentlige politioperationer på tværs af grænserne. Det gælder ved grænseoverskridende forfølgelse og ved grænseoverskridende skygning. Er der tale om skygning, kan grænsen dog kun krydses, når det pågældende land har givet fornøden tilladelse. Interessen samler sig derfor i højere grad om den grænseoverskridende forfølgelse.

De fleste vil nok kunne forstå baggrunden for reglerne om grænseoverskridende forfølgelse.